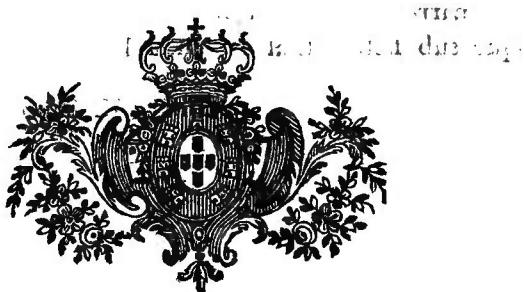

HYMNVS
TABACI
autore
Raphael
Thorio

Bon Edy sculp.

M. Arce de Cége

RAPHAELIS THORI
DE
P A E T O S E U T A B A C O
C A R M I N U M
LIBRI DUO,
IN PAETISUGORUM GRATIAM,
AEQUE AC PRAECIPUE COLENTIUM
SOTEROPOLITANIS BRASILIAE IN ARVIS,
DENUO TYPIS COMMISSI,
CURANTE
FR. JOSEPHO MARIANO VELLOSO,

ULYSIPONE,
TYPOGRAPHIA DOMUS CHALCOGRAPHICAE, AC LITTERA-
RIAE AD ARCUM CAECL.

M. DCCC.

Cum permisso Regio.

O M N I B U S . P A E T I - S U G I S .

Morbifugæ vires plantæ , miraeula stirpis
Cælitus ostensæ , partes diducit in omnes
Thorijs , et primo fumos orditūr ab ovo.
Vos quibus ad Pætum vigilanti stertere naso
Fumigerisque placet replere vaporibus atras ,
Ore favete omnes , carlo d'plabitur alto
Planta beata , udo non aspernanda cerebro.
Scilicet in mediis habitat vis entheia fumis ,
Et parvo ingentes clauduntur cortice vires.
Ludrica narrantur , sed et hæc quoque seria ducunt ,
Veraque sub facto latitat sapientia Pæto.

LUD. & KINSCHOT.

L E C T O R I.

1610

1610

16

1610

Biennum fere est , Amice Lector , ex quo venustissimum de Pæto opus , a quibusdam tamen vel incuria vel potius inscītia , distortum ; neque parva sui parte mutilum , in manus nostras incidit : quod cum plurimorum cālculo approbaretur , et exquisitissimis quorundam se palatis approbasset , nullo modo diutius premendum nobis videbatur . Cæterum cum emendatius exemplar hactenus deesset , ab autore , licet nec de facie tum nobis noto , petere illud non erubui . Qui , ut est mirifice humanus , voto ac petitioni nostræ protinus subscrispsit . Itaque exemplar , partim ad incudem revocatum , partim media plus

* ii

par-

parte auctum , ad nos misit. Cui comites ,
festivitat̄ atque urbanitatis plenissimas ,
adjunxit. Litteras nimirum : quas editioni
huic si præfationis vice in ipso limine præ-
mitterem ; neque abs re , neque abs argu-
mento alienum me facturum arbitrabar.
Absit enim, ut labores aliorū mihi puti-
de adscribam : absit ut vel in mustaceo lau-
reolam , vel gloriam ex fumo quæram. Au-
tor operis est Raphael Thorius , ut Medicus ,
si quisquam hodie , præclarus , ita et
Poeta non vulgaris. Argumentum quidem
leve ac ludicum videtur , verum quod a
tali Medico tractatum , non delectat modo ,
sed et docet. Nisi si quis viro summo Fra-
castorio Siphyliden objiceret audet , qui ex
argumento prope infami famam sibi pepe-
rit : et talem quidem , qualē nec ex arte
Medica , si eruditis fides hic habenda. Nisi
quod ex eadem arte illud , cum qua felicis-
sime poesin junxit. Pæti originem accep-
tam

D. LUDOVICO A KINSCHOT

S. P.

PRO tam insperato bono gratias ago, ut possum, maximas, Vir Clariss. non tibi tantum, sed et viris magnis D. D. Rutgersio et Heinsio, quod inter vos opipare sum epulatus; non ut conviva solum; sed etiam ut parochus siquidem ex lusibus meis accessit aliquid vestrae festivitati. Nunquam equidem speraveram tam dextrum in illo poematio Apollinem, ut talibus palatis placeret, nec ut sedecim annorum aetatem ferret foetus in auras temere projectus, non consilio conceptus, non cura formatus. Quando tamen bono suo fato tam amicos inventit susceptores, non fraudabo illum sui genii beneficio, nec vos vestra expectatione. Immo vero liberalius agam cum liberalibus; adjuncto fratre juniori paulo curiosius composito. Utrumque vestro omnium arbitrio-expono, et permitto. Edite in lucem, quando putatis placere posse. sed editum fovete: patri, ut coepistis, favete, et contra Catonum censuram defendite ludentem inter pueros senem. Quod autem rem aliis amicis negatam vobis concedo, rationes, fuerunt locus et personae. Crimen hic est inter nos esse Poetam, nec sani cerebri habetur qui post primam lanuginem in Parnasso somniat. Vobis istic alia est sententia, quibus placent Musae etiam cum sua canitie. qui delirii accersitum Sophoclem lecta ejus tragœdia absolvitis. Porro in hoc litterarum generre Reges cum sitis, merito Judicum partes sustinetis,

ut

*ut nemo ausit vestris arbitriis derogare. Atque hoc me
in periculosa ala consolatur, quod, quem semel ves-
tro calculo approbaveritis, nemo audebit condemnare.
Tibi vero, Vir Praestantissime, iterum atque iterum
gratias ago, quod de facie ignotum tam amice compel-
lasti, quod me tuo amore dignum putasti; quod den-
que foetus miselki curam subire dignaris. Ut referam,
nil aliud possum, quam ut petitioni tuae subscribam,
quod libens volens facio. Mitto igitur priorem Hymnum
correctum: cui, adiecta supellectile, secundum adjun-
xi. Mallem utrumque inscribi libri nomine, quam Hy-
mni. Caeterum magis sollicité excusarem hujus operae
levitatem, nisi argumentum cum arte meae conveniret.
Ut ut sit, nunquam paenitebit tantis auctoribus in sce-
nam prodiisse. Epigramma tuum elegantissimum in
fronte apparere gaudebo, ad operis et opificis ornamen-
tum; qui tibi in hoc amicitiae vestibulo animum et ma-
num in pignus aeternae sinceritatis porrigit. Vale.*

Londini 18. Feb. M. DCXXV.

Eat.

Nicotiana tabaco

T A B A C O L O G I A ,
S E U
C A R M E N D E P A E T O .

L I B E R I P R I M V S .

Innocuos calices , et amicam vatibus herbam ,
Vimque datam folio , et læti miracula fumi
Aggregior . Tu qui censu decoratus Equestri
Virtutem titulis , titulos virtutibus ornas ,
Antiquum et Phæbi nato promittis honorem ,
Tu Paddæe fave : nec enim præstantior alter
Morbifugæ varias vires agnoscere plantæ ,
Inque tubo genitas haurire , et reddere nubes .

Da puer accensum selecto fictile Pæto ,
Vt Phæbūm ore bibam : quis enim sine Sumine Pæti
Digna canat Pæto , et tantis se comparet ausis ?

Non inventa homini humanos adolevit in usus
Nobilis herba , patri sed primum visa Lyæo ,
Cum madidus siccos thyrso subduceret Indos ,
Notuit , ad seros , et claruit inde nepotes .

Forte per æstatem tesquis arentibus hostes
Norat in insidiis meditari prælia Bacchus ,
Arma jubet celeresque jugo subjungere lynces ,
Bassaridasque sequi , Silenum accedere curru
Mandat , et in pugnam totis exardet habenis .
Pone sequebantur lixæ , jumentaque multo
Tarda onere , et lentis congesta viatica plaustris ,
Et claudus senio Sileni vector asellus :
Dumque volat furiata phalanx , inimicaque quærit
Agmina , per vastas et lassa vagatur arenas ,

A

Di-

Dira fames, urgetque sitis, defectaque succo
 Membra labant, desunt ipsi sua munera Baccho;
 Amphora Sileni currū subversa jacebat
 Amplo exhaustā sinu; sitiēti ambusta dehiscunt
 Ora Seni, ardentes dum ducit hiatibus auras:
 Mænades, et satyri, multumque proterva juventus
 Impatiens scrutatur aquas per viscera terræ,
 Nequicquam; de se tandem sibi pocula quærunt,
 Et salsum potant, quem dat vesica, liquorem;
 Pocula spurca nimis; sed et haec quoque pocula desunt
 Increscente siti, venis et deficit humor.
 Spes tum accisa omnis, faciesque miserrima rerum
 Apparet; tostaq; alij de faucibus atris
 Exhalant animas: alij per mutua fundunt
 Vulnera, quem rapiant ante ultima fata, cruentem.
 Jamque acies moribunda cadit quum valle remota
 Eminus obscuri facies confusa vireti
 Visibus occurrit dubius: tumque Evius altum
 Inclamans, duremus, ait, tantisper in armis,
 O Socij, optatam vicina in valle salutem
 Aspicio: hic lento teto conamine gressus
 Accelerant, renuantque mori, venasque supremo
 Sanguine manantes animae spiracula claudunt.
 Vtque propinquabant, altis se prodit opacum
 Stipibus nemus, et folijs spectabile vastis.
 Euge! meis, clamat, cognatam vitibus herbam
 Agnosco, manusque Deum. Sed plura volenti
 Surda manus, latas tenero de caudice frondes
 Carpit, et ignoto latrantia viscera succo.
 Demulcet; viridis stillat sub dentibus humor.
 Non tamen oblatas Sileni provida virtus

Praecipi vorat ore dapes, sed cautior usu
 Haeret ab exemplo documenta abstemius optans.
 Nec mora: quis patulis lateat sub frondibus error,
 Eventus docuit: totis (mirabile) castris
 Evomit, caditur que velut cum gurgite pleno
 Ingredi admissi miranda potentia Bacchi;
 Volvitur in gyrum tellus, oculumque videtur
 Nubibus adductis surgenti occurtere terrae
 Tum sopor obrepit, somnique invicta cupido
 Germanam dubia praesagit imagine mortem;
 Capripedes mediis diffusos stertere arenis
 Cernere erat; disjecta solo defessa furentum
 Membra Mimallonidum devota jaceret sepulcroz
 Mox ubi discusso longi languore veterne ignis
 Plenior ex adytis in singula membra recurrit
 Spiritus, amissae redierunt corpore vires
 Surgere tunc alacres, pedibusque insistere firmis;
 Et fulgere oculis, thyrumque vibrare lacertis
 Fortibus, absentesque lassessere vocibus hostes.

Attonitus monstro, non huc sine numine, amici,
 Appulitrus, Silentis ait: nec dona Deorum
 Despicite, ingentias vires, nec nomina Bacchi,
 Nec pudeat certa salvos a morte fateri
 Caelitus ostendo vitam debere Tabaco:
 Advenisset enim languentibus integer hostis,
 Victa siti manus haec cecidisset victima ferro,
 Tinctaque venisset victoria sanguine nullo;
 Nunc veniat, validasque manus, animosque viriles
 Sentiat, et, si mens suadet, fera praelia tentet:
 Sed ratione opus; superum nec munera cæco
 Contemeranda usu, si quid sapit ista selectus,

Viribus eximiis permistum in stirpe venenum
 Delitet: in ventrem virides ne mittite succos, 3310
 Mandite nec folia, ingestis confusa salivis: : 3320
 Virus inest crudis: aestivo sole recocata, 3330
 Credibile est tutos praebere halatibus hauistus; 3340
 Nec ventri, at cerebro, (si tecta evolvere fas est)
 Pabula grata reor, subtilibus eruta fumis.
 Quare agite, o juvenes, tam digni muneris aptos
 Ingenio, et rapidis extundite mentibus usus.
 Dux ego vester ero; quid mens dictaverit, omnes
 Accipite; arentes prolixia uredine frondes
 Commixti manibus jubeo, canna quo neponi,
 Protinus educto radiis solaribus igne
 Contingi, et positis adversa parte labellis
 Exsucti calidas nubes adducere fumi,
 Ocyus ut possint cerebri pervadere flexus,
 Vinosisque leyes recreare vaporibus auras.

Dixerat: hinc satyri teretes aptare cicutas;
 Deciduas alij sicca fuscedine frondes
 Frangere: pars tubulos arsuro pulvere compleat,
 Pars stricto ore trahit (risumque sodalibus affert)
 Pulvereum flumen, tussesque inducit iniquas,
 Ipse pater fremitus vana et conamina risit.
 Igne carent, ignem votis ardentibus optant.
 Ecce senex densum, quod habebat mantica, vitrum,
 Depromit, vafri inventum subtile Promothet
 Furati aeternas caeli de fornice flamas.
 Hic latet ignis, ait: suscepto e sole rotundum
 Molliter acclivi depresso in vertice centri
 Frondibus admovit phaebo penetrabile vitrum,
 Cuspidis in morem radiis concurritur, auctus

Inde calor sensim serpit, fomentaque circum
Arripit, e fumo vicinum nuntiat ignem.

Applaudunt satyri, faunique, senemque magistrum
Attollunt humeris, vocesque ad Sidera tollunt;
Ipse cavam ante omnes accommodat ore cicutam,
Leniter adducit nubulae mirabiles haustus,
Et ductos patulis fumos è naribus efflat.
Nec mora, permotus subita dulcedine, toto
Corpore diffusum sentit gestire vigorem,
Ut solet à noti faecundo flumine Bacchi
Serpere paulatim non intellecta voluptas.
Ora madent: non salsa sitis, non vexat acerba
Esuries, vomitusve: levi vertigine tantum
Crura vacillare, et supremam udescere frontem
Percipit, illaesus sed et haec vanescere gaudet.

Tum vacuus densa Paeti porrectus in umbra,
Omnigenum ut patuit faecunda scientia rerum,
Dulcibus absumit lentas sermonibus horas,
Explicat ingentes opulentae mentis acervos,
Ludenti et similis Naturae arcana recludit,
Implicitos memorat sphaeris caelestibus orbes,
Compagemque hominis, terrae et miracula pandit,
Addit et oraclis docti libamina fumi.

Fumantem sequitur circum diffusa juventus
Ipsa novis operata tubis, fumoque fraganti;
At rudis ore vomit naso reddenda patente
Nubila cum multa tussi lacrymisque jocosis,
Ridicula, appressis animam quae claudere labris
Nescit, perque cavas iterum depellere nares;
Docta sed exemplo grandaevum aequare magistrum
Efflando satagit, repleteque vaporibus auras;

Dum-]

Dumque hilares animis laeta vitulantur in herba,
Ecce venit fessis longum expectata ministris
Annona, et multo ferventia dolia vino.

Clamores geminant, versisque ad cantica cannis
Gaudia agunt, epulisque favent, multumque vocatis
Iumentis, reducique senis gratantur asello:
Indulgent Cereri primo, tum Massica libant, verb ill
Viteaque admistis alternant pocula fumis,
Cuncta fremunt fumo, cantu, mistisque choraeis,
Donec dulcem oculis fudit nox alta soporem.

Postera ut illuxit laetis aurora, ferique
Admonuit belli securas pace phalanges,
Lenaeus pater, et Sileni cana senectus
Extimulant, si quos festivi hesterna diei
Fregit Luxuries, animosque hortatibus addunt.
Sat poculis, genioque datum; nunc praelia mentes
Sollicitant; positas assumite vultibus iras,
Et forte instanti dextras componite pugnae,
Ne vigil incaute palantibus ingruat hostis
Et cadat ipsa suas caedes non ulta juventus.
Nec virtus equidem nobis incognita vestra est,
O Socij, magnis neque non confidimus ausis,
Sed nocet ignavas quamvis contemnere turmas,
Securosque mali ignotis incedere terris.
Impavidi ergo animis sedato insistite gressu,
Neu mala nos iterum letho paenititia mulctet,
Agmine composto lenti procedite, Paeto
Non sine contrito, promptisque ad labra cicutis,
Et levibus fungis, servato et restibus igne;
Hoc animi surgent ad praelia, nubibus istis
Prodigiique nova specie terrebitur hostis.

Este viri, famam et factis sperate perennem.

Dixerat: assensum properant applausibus omnes,
Et sibi quisque suo stationem corpore servat.

Arduis in curru medio pater agmine Bacchus
Eminet, impexi tergo Silenus aselli.
It comes, haud equidem bellax, neq; idoneus armis,
At bonus eloquia, et subitis dare tuta periclis
Consilia: aequales utrimque excurrit in alas
Densa acies, hostemque animis pugnacibus optat;
Nec procul hostis abest: vicini vertice montis
Opposito emergit, summisque hastilibus extat.
Bassaridis calido fervescit pectore sanguis,
Aerea sistra manu quatunt, et tympana pulsant,
Vino acuunt iras resides, haustoque Tabaco
Excludunt lethi faciem, suaque agmina circum
Nube tegunt atra: spirantes naribus ignem
Procedunt: medio glomeratur in aequore nimbus
Igne micans, tonitruque fero, fumoque stupendus.
Ostento attonitos subitus pavor occupat Indos,
Non homines sed furwa rati de faucibus orci
Numina, consternati animo certamen iniquum
Detrectant, trucibusque timent configere monstros.
Pars fugit, et positis quaerunt velocius armis,
Quam dare victoris mallet clementia, vitam;
Pars orat veniam, parere et jussa modestis
Imperijs paciente jugum cervice eapessit;
Sed pudet erroris, stulta et formidine tactos
Extimuisse piget vani sufflamina fumi:
Libertate dolent serva, solatur at illos
Indulgentia heri condita lepore potestas,
Et victoria amor: simili discriminine victos

Victoresque videt bellis utrinque remissis
 Una dies miscere epulas, Bacchumque ciere,
 Et simul alternis fummum potare cicutis;
 Mirantur bona nata domi, nec nota queruntur,
 Et nebulas animi jucundis nubibus arcēnt.

Atque haec prima fuit mortales stirpis in usus
 Notitia, haec late noti cunabula sumi.

Jam quae vis lateat plantae, quibus apta bibendo
 Corporibus et pugnet contraria morbis,
 Musa refer, geniumque novo concede labori.

In primis non una subest natura stupendo
 In folio: adversis dives virtutibus omnem
 Exuperare fidem gaudet, stirpesque beatas
 Provocat: hellebori robur, rheubarbara duras
 Solvere nata alvos, facientem gaudia vitem,
 Balsama vulneribus laudata, fabamque suillam,
 Nepenthesque animi mulsum, gravidumque papaver.
 Magna Dei virtus, quae tot miracula rerum
 Seminis exigui tantillo cortice clausit!
 Quod licet haud superet cineris, vel laevis arenae
 Fallentis digitum et numerantia lumina, molem,
 Mox dabit ingentem frondoso tegmine sylvam,
 Et certa in dubijs promet medicamina morbis.
 Quod si quis tantas rimari indagine causas
 Aggreditur, multum immanni sub pondere sudet,
 Seu diversa Salis mirae substantia plantae
 Compositum esse dedit, multis e dotibus auxit,
 Seu simplex varijs obnoxia casibus una
 Materies alios pro mole et tempore vultus
 Induit, atque aliter disctincta in corpora regnat,
 Natura latet in gremio, nec cernere pronum est.

Si

Si tamen exemplis libeat velut indice filo
Ire per anfractus dubios errore viarum,
Inque sibi similes Totum dissolvere partes,
Forsitan occurret, quo mens placata quiescat,
Etsi non verum, at veri illucescat imago.

Quicquid inest rebus sapidum, discernere gustus
Quod valet, id salis omne solet de nomine dici;
At gemina est natura salis; vel funditus haeret
Corporeae moli, ad superas nec tollitur auras
Suppositis flammis, cineri sed figitur acri;
Dictus et hinc fixus: levior vel ab igne solutus
In sublime volat fumo subvectus amico,
Accrescitque apici in morem fuliginis atrae;
Inde Sophis a re sal ille volatilis audit.
Hic aliud memori occurrit ratione tenendum,
Viscera quod terrae salibus praegnantia multis
Stirpibus innatis faecunda alimenta ministrant
Ut sua cuique trahit proprium natura fluorem.
Fructibus hinc sapor accedit, hinc floribus omnis
Spirat odor, retinentque sui vestigia succi.
At tellure latent penitis confusa cavernis
Sulfurei latices, nitri glacialis amaror,
Lethale arsenicum, flammis affine bitumen,
Argenti liquor in faedam resolubilis aufam,
Chalcantumque acidum, linguaeque astrictor alumen,
Atque alia innumeros factura elementa sapores.

Si quis jam excutiat prolixo carmine, de tot
Principiis, cui accepta ferat sua munera Paetum,
Comperiet tanto dignum sudore bitumen,
Cuius in eximia species supereminet herba,
Pingue,olidum, acre, tenax, nitro sublime volanti,

Jgnis amans, crassaque ferens fuligine fumum.
 His pictam in tabula quicunque coloribus herbam eq;
 Non videt, hunc oculis captum, et rationis regentem
 Crediderim: quid enim magis aspectabile? dextram
 Trita oleo faedat, digitos et glutine viscat,
 Et solidat crudum leptò ferrumine vulnus,
 Sorditatem ulceribus salsugine terget amara,
 Nec putrere sinit; sensum nam faucibus acrem
 Impingit, longumque relinquit in ore calorem.
 Latè fusus odor virosa vividus aura
 Dissipat ignavum cerebro torquente veternum,
 Siccat et illuviem eductis sternumine mucis.
 Denique in aereum flammis conversa vaporem
 Faeta salis vivi, superasque volantis ad arces
 Pervia spiritibus mentis capitolia scandens,
 Supplementa nova exhaustis animalibus infert,
 Atque hebetes subito restaurat acumine mentes.

Planta beata! decus terrarum, munus Olympi!
 Non tantum agricolis duro lassata labore
 Membra levas, minuis victus absentis amorem,
 Fundis, et absque cibo sparsas in corpora vires;
 Sed radium specimenque Dei sapientibus ipsis
 Ingenium illustras, si quando aut multa tenebras
 Colligit ingluvies cerebro, aut molamine longo
 Intellectus hiat, rerum neque concipit umbras,
 Conceptasve tenet, vel caeca oblivia regnant;
 Ut semel irrepsit blando lux indita fumo,
 Aufugiunt nubes atrae, curaeque tenaces.
 Vis micat inventrix, dempto velut obice veli
 Tota oculis animi patet ampli machina mundi,
 Aeternae species Naturae ex ordine nexae

Suc-

Succedunt, redeuntque suis simulacra figuris.¹¹

O quoties visus magno spectante corona
Orator populi cupiditas dicturus ad atres
Contremuisse metu, docti sermonis acervos
Confundisse locis, lingua et siluisse rigenti,
Quum memor ex tantis opibus sepiam facultas
Nil daret in vocem, sed res et verba negaret,
Si modo vel micam generosa e stirpe vorasset;
Fumanti tubulo, accenso seu lumine, sensim
Res reperisse suas, prendisse fugacia verba,
Thesaurosque animi populo exposuisse stupenti!

Si duo præsterea Stagiræ in pulvere docto
Laudis amore novo, verive cupidine pulsati,
Pugnam agitant, verbis et digladiantur acutis;
Omne animi intendunt robur, nervosque fatigant
Nexibus impedianz cautum ut subtilibus hostem,
Aut validum incusso rationum pondere sternant.
Stat circum pubes, pulcri et certaininis aequas
Arbiter ingenii aequales utrimque lacertos
Mirantur, crebris vires, applausibus augent.
Tandem obtusa acie, ut fessis deferibuit ardor,
Lentior et validos insultus lucta remisit,
Sorbeat alteruter, sacrum refletque vaporem,
Illicet ut tacta Antaeus tellure, resurgit
Firmior, exhaustumque recens grassatur in hostem;
Jejunus cadit, at sequitur victoria potum.
Sin utriquæ placet nova de suffimine tela
Arripere, et calidam verbis producere pugnam:
Tum vides paribus momentis praelia saeva
Eventu dubio in moltas crudeseere noctem;
Nec prius argutis discordare ab ictibus ambos;

Indefinitam abscindant quam taedia litem
Judicis incerti, palmae cui praemia donet.

Sic quondam Iliaco bello par nobile fratum
Asclepij sanguis Podalyrius atque Machaon
Fertur ab Atride indictum certamen amicis
Suscepisse odijs plantae de laudibus Indae.
Damnabat Senior linguâ tenus intus amatam,
Dissimulans veros sermonis acumine sensus;
Junior in fratrem jaculis ardentibus ibat,
Et pro dilecta pugnabat serius herba.
Cordatum ante tubam potarat uterque Tabacum,
Impiger ingenium praelato accendere fumo,
Et mucronatis mentem gravidare sagittis.
Multa hinc inde agili vibrata hastilia lingua,
Multa retorta iterum, crepero nec pauca duello
Ulla fuit nisi quam fumi dabat haustus ameni;
Unde renascentes stabant ad praelia nervi;
Invictusque furor carum prosternere fratrem,
Donec inexhaustis crescentes viribus iras
Ancipitem et litem sententia magna diremit
Regis inauditæ gaudentis honore palestræ:
Robore sic proprio ceciditque stetitque Tabacum.
Et nunc de fumo gravibus confligitur armis.
Usque adeo nil scire datur dubitabile quod non
Ingepij faciat cita vis et gratia linguae.

Sed me perplexi ingressum spineta Lycaeï
Pensi alio textura vocat; quibus herba salubris
Principiis constet, vero mihi carmine dictum est:
Nunc quibus illa viris faveat, quibus illa resistat,
Quosque ferat, pellatque aegro de corpore morbos,
Expediam, simul ut calicem siccaverò Paeti,
AEdibus et vacuis succreverit aucta supellex.

DE

D E P A E T O
LIBER SECUNDUS.

TOllite vos ignem, tubulosq; : sat aetheris haustum est ;
Dum calet ingenium , dum sensibus integra vivis
Versantur simulacra , fidem exolvamus amicis ;
Odimus immemores ; Mundum nec pascere fumo
Aggredimur , vanos aut ampullare per orsus :
Instat segnicies , et Phæbo invisa senectus
Tristibus impallens curis divertia Cirrhae
Mandat , et extreum Musis offerre laborem.

Dicite Pierides , domitis quae gesserit Indis
Liber , ut immanes populos moderamine legum
Mollierit placidus , quer nosque ligonibus enses ,
Et truculenta levi mutarit fercla Tabaco ,
Vt mores , geniumque pater Silenus amaenae
Stirpis , et innumeros ludens evolverit usus :
Forsitan haec qui vos bifido de monte per aequor
Transtulit auratam Boreae regnator in aulam ,
Audiet , et , tanto si non indigna parente
Funditis , innatum quanquam aversatur odorem ,
Vestrīs perfusum violis , animaque suavi
Inter pulvilos variata mente reponet.

Vt sedit solio Victor , non tristibus armis
Saevit in vitam vel opes , nec durus abactis
Indigenis statuit dominos , nec more tyranno
Optavit metui , metuit non ipse timentes ;
Lenibus alloquijs , et majestate remissâ
Partus amor populi , facilis clementia mores
Erudit , glebamque jugo parere suasit.
Terra feris infamis erat , Lyncesque , lupique ,

Tigres et celeres pardi, mistique Leones,
 Impune insidias pecorique virisque parabant,
 Tollere nec cladem intentis in mutua bella
 Cura fuit, maior sed erat meliorque voluptas
 Finitimos flammis vexare et caedibus agros,
 Et coctos calidis hostes apponere mensis.
 Non tulit immanem ingluviem, qui temperat aestus,
 Sanguinis inque siti pacis suffundit amorem;
 Uastitiem lustrare cupit, regesque cruentos
 Visere, et ingenuas crassis dare mentibus artes.
 Assumit numero è magno, quos indolis esse
 Sciverat urbanae, calicum sed largior usus
 Vitaque liberior, nervisque inimica libido
 Fecerat effaetos, at nobilis aura Tabaci
 Compositusque labor, caelique nitentior haustus
 Sensim reddiderat reparatis viribus aegros.
 Amphoriam, Balanumque legit, comemque Neandrum,
 Jucundos comites, totidem quibus addit amaena
 Fronte viros, luscum Pelian, geniisque sagacis
 Idmona, caerulei ridendum tubere nasi,
 Pauperis et barbae metuentem scommata Trullum;
 Haerebat sociis, et clam post terga subibat
 Olim gratus aper, casu sed surdus iniquo
 Non adeo, ut solitus, suavis comes, atque facetus,
 Iussus abire manu, invitus sub tecta redivit.

Regulus Haematoës, quo non truculentior alter
 Vicinos capere, et captos prandere, tenebat
 Non procul imperium vastis inclusus in antris,
 Turpis ubi laniena fuit; juvenumque senumque
 Corpora vincta iacent stabulis, pinguique polenta
 Ingratam cumulant in gaudia dira saginam:

Huc

Huc canibus, jaculisque plagiisque sequentibus omne
 Cornicinum sonitu et mistis latratibus agmen
 Vertit iter, nec longe aberat domus atra Tyranni,
 Qualem Dis habitat: primo venientibus antri
 Os immane patet; congestis ossibus albet
 Limen, et affixis apparent culmina tectis,
 Consitus ut scolymis horrescit edulibus hortus:
 Quum capita in squamas longis crevere medullis.
 Forte dies genialis erat, Lapithaeque repostis
 Instruere altilibus convivia lauta parabant.
 Agminis ad strepitum cauea caput exerit Heros
 Mulleus, et virides exponit vertice plumas:
 Mox refugit visis, venit alter, et alter, et antri
 Interiora petunt, portam vecte parato
 Claudere, nec miram meminere excludere gentem:
 Dum tenet attonitos caecus timor, ilicet Idmon
 Primus in ignotos audet penetrare recessus,
 Cum cane nasuto; sequitur mox caetera pubes
 Palpans in tenebris, nisi qua per summa receptus
 Tecta viam ostendit sub opaco lumine splendor,
 Silenus medio, extremo tutissimus Evan:
 Perueniunt tandem, dicit quo nidor, in aulam
 Ferventem fremitu, facies ubi dira culinae
 Perculit ingressos primo, plenique lebetes
 Fumantum capitum, veribusque infixa columnis
 Multa virum femora, et stillantes lancibus armi;
 Faemineique coqui cinctis circum ilia peplos.
 Non procul in clathris porcorum more jacebant
 Corpora dena virum festo servata propinquo,
 Dum crescant adipes, lacrymis quos Liber obortis
 Praeterit. Haematoem attenta dum nare molossi

Ues-

Vestigat, penitoque latentem affatur in antro,
 Surge miser, vultusque hominum consuesce tueri;
 Venimus innocui, caedes nec caedibus istas
 Ulcisci est animus; veniam donamus avitis
 Ritibus, et placidos gerimus sine sanguine mores.
 Si crux est cordi, pugnandi et tanta libido,
 Bella movete feris, armento arcete leones:
 Parcite vicinis, turpes nec ventribus escas
 Indite, nec faedis postes ornate trophaeis.
 Non est illa lupis rabies: non tigride tigris
 Pascitur, irato nec fit leo caena leoni:
 Tollite ferales epulas, et condite terra
 Tristes reliquias, dapibusque fruamur honestis.
 Ille nihil clarum; obscuros modo gutture mittit
 Grunniens, torvumque tuens, non sponte monenti
 Obsequitur, pavidosque jubet parere clientes;
 Tumque abit annona infelix, meliore parata
 Succedunt verubus jucunda absonia mundis
 Cervorumque suumque tori, leporesque anatesque
 Venantum, et quicquid dederat labor.
 Advolvuntur humi (nec enim conjungere mensas
 Hora dabat) Bacchus primum vetulusque magister,
 Tertius Haematoës; nullo mox ordine seni
 Procumbunt comites, tum picti terga sodales.
 Fata juvent; nunquam dextras junxisse fideles
 Paeniteat (rex Liber ait) faelicia sint haec
 Faederis incaepi primordia: ponite amici
 Ritus immundos, facilique assuescite vitae:
 Tuque adeo, subitos aditus, nec libera, frater,
 Condemna alloquia ingenui firmamen amoris;
 Proderit hoc olim hospitium, nec vestra juventus

Uti-

Vtile subsidium vitae didicisse dolebit: in eis eido
 Hoc tu pignus habe, iquo nullum sanctius optes;
 Dixit, et undantem vino cratera recenti tuo sicc
 Impiger, exhaustus, secto quod palmite nuperq; in
 Arboris æreæ repetito effluxerat ictu,
 Vtribus et plenis stabat prope: suscipit ingens
 Bellua, et epoto miserorum sanguine, tetram
 Nam prius aspectum nectar deturbat in alvum,
 Emittitque olidae ructamina cruda popinae.
 Subrisit Pelias: narem compescuit Idmon;
 Euuius increpuit nutu, et sermone benigno
 Non bene constantis yaltum firmavit amici
 Euge virum! ut vero placuit liquor? ille subaudax,
 Fronte supercilioque ad verticis ossa retractis,
 Est bonus iste cruor, quo cunque e gutture fluxit;
 Vix melior pueri imberbis, si quis mihi porro
 Praebeat, haud verear patinam sorbere secundam.
 Quod poscis dabitur: sed pocula jungere poclis
 Et turpe et nocuum. Nescis bone, qualis in isto
 Sanguine saevitia est; proprio te discere damno
 Non patiar. Forte ex alijs sine crimine nosces.
 Ut vero patrias crassæ caligine mentis canescit eti
 Ignoratiis opes! hebeti tam grata palato
 Munera succiso de cortice sufficit arbos
 Obvia, nec sumptu, multo nec emenda labore;
 Sponte suos præbet lanianda securibus artus,
 Fundit et aeternos redivives fontibus amnes;
 Cedite, legitimos terrae bona vertite in usq; tib
 Ducite nec pulcrum humanis pinguescere venis,
 Et terræ sinibus serpentum more latentes
 Luce, virisque precul naturae extinguere lumen:
 Di^g C Su-

Sunt vobis hominum vultus, sunt pectora, nec mens
 Degener, intrepidaque animis ad pavidam vires. ut
 Tot bona cur tumido infoditis? de fronte character
 Humana perire, nec quambovip sanguine patris, 193
 Sanguineus color est. Tumido sed torridus ore
 Pallor inest, oculique latent, discrimina nasum
 Nulla genasque inter, facies vestigia videtur. 30
 Tempora nuda pilis, putre labra turgida caput, inq.
 Et nigro trepidi promanant sanguine dentes.
 Vix animam trahitis, nervis attollere costas
 Non datur, injecto eeu pondere pectus anhelat:
 Est piger excessis genibus gradus, et dapis almae
 Nullus amor, sed humi juvat edormire veternum.
 Hanc situs, et nunquam soli nec spuria ventis
 Antra dedere luem, spurcoque obsonia succo;
 At magis ira Deum mensis accensa nefandis
 Intulit immundam resoluto robore pestem; et sed
 Et jam barbaque mortis, opqtumque cruentem.
 Redditis impuro, qui vos infecerat, ore,
 Ut moniti quaeratis opem: sed nec bona vestra
 Nec malæ novistis; tantus stupor occupat aegros.
 Cernitis accenso prognatum pulvere fumum?
 Nare venire Senis velut exhalante camino?
 Pulvis hic herba fuit: vobis vicina Tabaca.
 Nomine vixoneto clarum dedit insula nomen.
 Hinc finem sperate malis: tu cane Magister,
 Cui natura parent remdi momenta suarum te
 Credidit, ingemum remedii percurre, modumque
 Nec differt miseris optatam afflare salutem.
 Hic, paulum tubulo amoto, flammpaque moratus,
 Magna jubes, edixit. Si quae tamen antiquis petis

Digna putas, dicam; datur modo vita, regensque
 Libertas misericordia, pedibus quos fune ligatisimis alieno
 AEgrotos stabulis in faedo stramine vidi. Iunior se
 Annuit Haemathoe: solvuntur vinclatae clavis.
 Prorepunt geminis nixio sua quique gerentes, nec
 Ore mala; et bucem veriti tetigisse supremam, quo
 Vultibus obscaenis laeta ducentur in aula.
 Non tenuit lacrymas vetulus Pater. Eia, sodales
 Vivite, ait, vitam meliori at ducite fato:
 Nam licet, et dabitur latet isto condita buxus.
 Vestra salus, modo sit servari certa voluntas.
 Tu miserande Senex, muriam pro sanguine venis
 Qui generas, qui crura labant luctante podagrā,
 Purpurei stillant, hebetesque arctantur ocelli,
 Caecus eris, si spernis opem, sed ab arte medelam
 Sufficiam; et tumidis albo suffumine buccis
 In pileum nebulam inspirat, vultusque seniles
 Protinus includit junetis ad tempora limbis.
 Excipit ore sex monentes lumina fumos,
 Et patitur iussus spē consolante dolorem,
 Exprimit imbrēm oculis, videt acrius omnia circum.
 Plenius admissa detersis luce fenestrī.
 Atque potest adeo salebrosa in nare Magistri
 Eminus extantes oculo numerare pyropes:
 Namque rogatus uti in naso quae cerneret, et quot
 Diceret, ostendit digitos, ret, fraga tot, inquit,
 Aspicio in nostris nascuntur qualia sylvis.
 Ilia concussi, Vetulus, risere sodales.
 Dignus es articulis sine nodo; age sugito, dixit,
 Claude labrum, et laxis expira naribus auram: non
 Sugit, et expirat; sed porro injussus, ut antrum

In gyrospatibus est turbari frustibus; alioquin ante libet
 Sensit, humi recubans, consertum libra faida remittit.
 Frusta, et multiplices, quas ante veraverat, offas,
 En podagrae existuntvisus fonte revellitur ipso.
 Succus edax temerosus rodens sine dentibus agutus.
 Hoc bis agas quam luna latet, cumque orbe recrevit
 (Tum latebris turgent succi, tum mobilis humor)
 Post laetos patinas, et prandia pinguis omisi.
 Sic ubi cisternam illuviae, primariaque cloacam
 Terserit, mires oblati faecibus ibunt, scilicet
 Purius, articulis blanda, et sine sordidie acrius.
 Nutrimenta fluent, quo nec faecunda malignis
 Reliquijs acidi pungentur acumine nitri,
 Torta nec duram concrescent vincula cretam.
 Tum deitate pedum Satyris certabis, et ipsas
 Sponte tua poteris saltu ductare choneas.
 Quod si paucia tamen salsa vestigia labis
 Exuperant, hausti blanda corpora fumi uero amu
 Vanescent, nec hebes sensus, velytante, dolebit.
 Hac ope non podagrae tantum cruciamina cessant,
 Sed porrò coli rabies, sed volvulus atrox, qui nunc
 Gutturis, et faeda tollens discrimina sedis
 Et capitis clavus, et sibilus auris adurens
 Mitescunt subito, nec post injussa revertunt;
 Si modo quis constanter amat, nec jungia curat
 Conjugis, in fumum insontem, maledicta vomentis,
 Oscula quod vitiet, matidas et conspuat aedes.
 Vir fuit antiquae fidei, nec moribus asper, incho
 Aequoreas habitans, morboso in littore sedes
 Labe nova infames; quos operat acre venenum.
 Frendebant medio terebrati abdome, mox ut

Repserat extremos morbi violentia in artus.
 Tensa velut valido membra omnia fune trigeabant;
 Nec vis ulla super, nec motus ulla facultas.
 Ille malo arreptus, Phœbeas jugiter artes subiit
 Implorabat inope, dedit et medicamina Phœbus.
 Ne quicquam, lat solitis conatum lusit in herbis,
 Donec inauditam melior fortuna medelam.
 Praebuit, et faciliter reparavit daphna Tabaco.
 Inde colit munus Divum, multosque per armas
 Obtinet illaesam fumo constante salutem,
 Cum prius incerto vitae tremulisque lacertis
 Importuna lues, ne cum superata rediret.
 Nempe salis pungens acies obtusa sopore
 Desigit in molles mucronem intendere nervos.
 Sic ubi radicem dentis deterrimus humor
 Vellicat, ardentemque inflavit tubere duro,
 Qualem offert nucibus conclusis simia buccam,
 Fumus in os veniat parvoque ut tempore clausus
 Manserit, exemplo germitusque tumorque recedent.
 Sic aliae migrant afflito corpore pestes,
 Quas mala conceptae salsuginis auia creavit.
 Labentes pluviae sublimi e fornice teeti
 In teneros folles, quibus insita flamma movendo
 Vivit, et in numerum statu modulante, sovetur,
 Densatae in media pendent regione, forasque
 Ante, levis quam sit membrana arrosa, feruntur.
 Quid referam tumidas fauces, laquenique latentem,
 Helluctum, et subita dubios vertigine gressus,
 Clangosaque brevi militaria skrimina mares
 Omina mulcentur fumo, si provida cura
 Maturat, seras nec opem producit in horas.

Sunt, quibus occultis mordax contagio membris
 Offecit, seu spurcitis nitrosa canales.
 Raserit urinæ, vel apertum faecibus anum: . . .
 Hinc quoque lucifere requiem sperate dolor: . . .
 Qui matutæ ingemitis, qui clavos inter acutos
 Horrida Caucasei depingitis ora Promethei. . . .
 Non ego vaticinor, Parnassi aut somnia finge;
 Nota loquar, quaeque ipse prius crudelia sensi,
 Quam faës Paeti mirandaque nota foret vis: filo
 Namque (fatebor enim) luxu transacta juventus.
 Cum Bacchο, Satyris, et suavi isto comitatu,
 Hic illic vetulo rimas in corpore fecit,
 Subjecitque malis, quae magna est nosse voluptas,
 Sanasse utilior, mortuoque probata periclo.
 Certius in populi juvat uirparo salutem.
 Sed quia par cura est tristes expellere morbos,
 Et validos servare habitus, quae cautio sanis,
 Discite, quis ve modis, nec enim omnibus omnia presunt.

Qd̄erunt alij natura, ut triste ventrum;
 Deficiuntque animo ad felij fumantis odorem, . . .
 Stulte alij damnant, novitas quia displicet omnis,
 Quod sine Paeto atavi meliores stirpe sequenti . . .
 Concessum à superie egre salubriter aevum.
 Abstineant ambo: nec enim pugnare decorum est, tiv
 Naturae, aut rectam invitis infundere mentem.
 Si quis amat, sapienter amet, nec Simius alter
 Consilij, et sine fine calibrum intumpat in actus.
 Sunt qui fumant ideo, ut potent tantummodo, potent,
 Vrbanos interne non habeantur amaci,
 Prosit ne an noceat sibi susdeque ferentes:
 Rusticus ille, malusque pudor: nam vel juvat haustus,

Vel

**Vel laedit. Te ipsum noscas, et idonea sumo
Corpora, ne sero tandem tua damnata queraris.**

Si cum grande caput prostanti fronte rotundum,
Latit humeri, pectus patulum, teresaque membra;
Sub cito obesa caro, pituitaque multa palato,
Is bibat impuram, et repetito indulget haustu,
Si libet, et justos sumendi respicit usus:
Parcius attingant graciles, quibus ardua cervix,
Frons angusta, caput minimum, praecordia pressa,
Exquatesque genae, et patena mucagine nares.
Ollis spirituum ut brevis est annona cerebro,
Obruitur facile conferti aspergine fumi,
Haud secus ac nebulae hyberni caligine solis.
Compositi validis biberint si largius aequo,
Occupat ignavos torpor, defessa quietem
Membra petunt, nervis velut ex aetate solutis,
Mane tremunt, altaque obeunt in luce soporem.
Quod si praeterea roseus color inficit ora,
Et subeunt tusses, et densus anhelitus, illum
Ejurare tubos jubeo, carosque sodales,
Ne redimat nocuos vitae disserimine lusus.
Illi pulmo flagrat, putrive caligine turgens
Febrim corde foveat, lentoque absolvitur igne.
Sed si tantus amor fumi, nec tendere contra
Vota libet, caeco ratio sed cedit amori,
Bechion arenem sumat, fumumque capessat,
Non metus hinc fuerit, sed spes non vanas saltitit?
Nec moderatus enim accendit calor, at levis aura
Vleera desiccat, sahlemque e pectore ducit.
Denique si qua vehit tectam causa abditam tabem,
Seu mala per totum diffusa injuria corpus,

Seu cita febris erit, laesi vel visceris aestus.
Ah! tibi ne tanti sit perniciosa voluptas.
Declina illecebras, et quamvis parcere durum,
Parce tamen, certae et caveas auctaria cladi.

Est etiam quandoque, ut, qua data porta, subinde
Erumpat susdeque crux, lethumque minetur,
Et vomitu ruat, et laxis fluat alvus habenis:
Quidquid contigerit, feralia pocula mitte,
Nec libeat nocuas immittere faucibus escas:
Sanguinis hinc fluvij, crescent, vomituque ferocit,
Vitaque disjectis tandem cum faecibus exit.

Judicio hic sistor rationis tollere visus
Quod posui: nam si Paeti gravis herba soporat,
Et sopor excrementa tenet, damnatur inique
Quod juvat et laudem meruit, bene praemonet, inquam,
Quisquis is est, nodum neque dissoluisse pigebit:
Hunc ergo jubeo in mentem revocare, quod olim
Sanximus, adversas simul hic subsistere vires;
Nempe sale hinc stimulat naturam pellere tardam,
Ac veluti vivis pigram calcaribus urget:
Parte alia exhalans nebuloso sulfure somnos,
Sistit, et effusam facili compescit habens
Ac velut indomitus sonipes luxta ilia fossus
Evolat, et fraeno deinceps parere recusat;
Sic ubi depultrix valide movet, et retinendi
Vis labat, ut leviter tacta est, ruit impetu multo,
Nec motam retinere leve est, nec tollere lapsam,
Et magis efflaxisse nocet, quam clausa manere:
Vsque adeo multum est rerum momenta, modumque
Temporaque, et quae sit cunctis natura, tenere;
Sic virtus viget ipsa, viget quoque corporis aetas.
Vt ragaue deliquio tandem nimioque labascit. Nil

Nil melius vino ; vinum tamen omnibus aequo
 Non datur in cyatho , nec sugitur omnibus horis ;
 Immo etiam quandoque necat , quandoque furorem
 Suscitat , interdum rationem largior haustus
 Obruit in spatium , quo mobilis orbita coeli
 Volvitur , inque locum redit unde exiverat ante .
 Solvitur interea strictis nisi crapula vinclis ,
 Ebrius expirat , saltem expirasse putatur.
 Haud procul exemplum : nuper Satyriscus Adonis ,
 Dum tua festa colit , rex o Lenaee , sepultus
 Et vino et somno , sub terram ut mortuus ivit ;
 Postridie effossus vitae manifesta receptae
 Signa dedit , capite effracto , manibusque cruentis .
 At miser adversus mortem cubitoque genuque
 Confligens , animam clausa colliserat arca .
 Quid tam funestum nostrae adversarius arti
 Objiciat ? nulli , quantumvis multa , obeundi
 Causa fuit , mentem nulli , quod constet , ademit :
 Contra laetitia in magna , dum pocla salutis
 Ordine discurrunt , si quis temerarius ardet
 Jura insana sequi calicum , pugnamque lacescit ,
 Ne titubet ratio , aut gressu titubante vacillet ,
 Arrapiat tubulum , medicam intermisceat auram ,
 Surget inoffenso vultu , bene condita verba
 Sobrius exponet , fumi dum nescia turba
 Instabilis prodet vibrantes fronte lucernas ,
 Et gressu insolito dabit irrisoribus ansam .
 Nempe tuus fumo , Bis-nate , retunditur ignis ,
 Mobilis et rabies blando torpore quiescit .
 (Nec ferat invidiam quae dat tibi copula laudem)
 Non melius lapidi Herculeo Chalybumque metallo
 Convenit , optatum quam quaerunt vina Tabacum :

Sic operas praestant inter se, juncta que multo
 Nobilibus sapiunt, quam degustata seorsim.
 Denique mortales, quantum est, conductit in usus,
 Nec quicquam, ut suis occisi, non utile; flammae
 Qui superat post fata cinis rubigine faeda
 Defricat, et flavos facit excandescere dente:
 Fumus et ipse (novum auditu) consistere jussus
 Paret, et emissus per conniventia labra,
 Ore manu impresso, fulvum densatur in unguem
 Virginibus carum, quibus à serpentine longa
 Prurit scabra manus, manantibus undique rimis;
 Laevigat admotum, et splendorem inducit eburnum
 Non sine portento; nec parvo gratia constat.
 Namque per arcanos penetrabilis aura meatus
 Cor quatit, et stomachi vinclis utrimque solutis,
 AEolium ventis subvertit olenibus utrem:
 Sed vita incolumi, ridentibus affatim amicis,
 Inde metus totus decus inde doloribus emptum.

Jam bona decerpsi; nunc si quae incommoda ab usu
 Obveniunt, seu sint vere seu vera videntur,
 Expediam, longa nec vos ambage morabor.
 Insimulatur enim, clarae quod mentis acumen
 Obtundat, speciesque locis posituque decenti
 Confundat tenebris, et nigra oblivia ducat:
 Crimen atrox; sed quod vel prava calumnia finxit,
 Vel bona simplicitas: non est, quia non potis esse:
 Immortalis enim cum sit mens, ortaque caelo
 Portio, corporeis non est obnoxia damnis.
 Actio recta quidem, si laeditur instrumento,
 Laeditur ad tempus, causâ durante, sed ipsa
 Mens intacta manet, quanquam, ceu nubibus atris
 Circumfusa latet, radiosque occultat inertes.

Non aliter Phaebi quam lucida tela Diana^e
 Intercepta globo , vel tegmine nubis opacae ,
 Tempore non longo nostris tolluntur ocellis ;
 Nec minus ipse tamen sincero candidus orbe
 Ardet , et innumeris lucem communicat atris :
 Sic animo nulla est , animi nisi crimine labes :
 Desidia , et luxus , levis inconstancia , et ira
 Ingenium obtundunt , lumen rationis inumbrant ,
 Permiscentque notas tabulis ; et nomina delent .
 Quilibet id meminit quod amat , crebroque revolvit .
 Da mihi de multis fumi potoribus unum ,
 Creditor , aut plena^e cui sint oblit^ea crumenae ,
 Scrinia , desponsae vel notum limen amicae ,
 Et dabo de fumi multis osoribus octo ,
 Aut plures etiam , proprium cognomen , et actae ,
 Hesterna , et patriae oblitos elementa loquela^e.
 Scilicet aut necuum virus , vel pestifer ignis ,
 Aut morbus subito sumens à verbere nomen ,
 Aut nimium palpata Venus vergente senecta^e
 Laeserat officium cerebri , nec congener aethra^e
 Spiritus eversa poterat durare fabrina .
 Quod si praestanti folio suppressa^e periret magister
 Vis reminiscendi , cur tot praegnanta^e rebus B. 3. 1. 1.
 Pectora vastitiem quaesitae laudis amarent ? magister
 Qualia nota , quibus nihil ignoratur eorum , magister
 Quae callere licet , quibus est dilecta voluptas magister
 Condere res animo , populique astante corona magister
 Condita mente prius memori diffundere lingua ! magister
 At thalamos contristat iners , piger halitus , ipso magister
 Castior , abstrusas partes qui fascinat , agno .
 Audio faemimeas voces ; nam muscula virtus

Laudarit potius rābidi sufflamen amoris.
 Non hodierna quidem infirmi querimonia sexus;
 Matronis odium est, ex quo Vulcania conjux
 Frigore suspectam gelidis certare cicutis
 Inferri in Cyprum vetuit Cytherea Paphumque,
 Bello nempe redux inter convivia Divūm
 Evius ut dōmitae obtulerat nova gaudia terrae,
 Jupiter ante aliōs, et cum love Mulciber et Mars
 Atlantisque Nepos, et nectare plenus Apollo,
 Fumivomis olidam simularant naribus AEtnam.
 Ridebant novitate Deae, sed nocte sopora
 Offensae statuere suo depellere caelo
 Thessalicos ritus, vigilesque tenere maritos.
 Ergo postridie simul ac fumosa supellex
 Prodit, prima Venus caepti manifesta protervi
 Involut in mercem, buxuque et pulverem, et ignem
 Tam facilis Divae Superis mirantibus iras
 Subversos pedibus summo deturbat Olympos.
 Sic lasciva Cypris insanijt: at Jove nata
 Bellatrix, nemoram Virgo, Pindique sorores
 Sparsas reliquias gremio legere, patrumque
 Thyrsigerum obnixē nova supplementa rogarunt,
 Subsidium et voto gratis retulere pudico.
 Ingens opprobrium verò, si Cypridis aestum
 Temperat, imperium menti, membrisque vigorem,
 Virtutumque decus rarā virtute tuetur:
 Non extinguit enim nymphae aut cannabis instar
 Naturae instinctum; sobolis nec munera tollit,
 Fors numerum minuit; sed fraeno arctata Cupido
 Quod demit numero, generis bonitate reponit.
 Grande bonum, si vel tennis fortuna parentum

Non

Non premiatur multâ prole , aut respublica gaudet
 Fortibus et justis potius quam plebe frequenti ,
 Utilis hinc adeo senibus , primaeque juventae ,
 Frugalesque cado in summo sibi praestat , et imo ,
 Dum celeres flamas cineresque subinde tepentes
 Aut sedat subitò , aut ut fusâ diluit undâ ,
 Stultitia facili canos , pubemque furore ,
 Indeque prognatâ solvens vertigine Mundum .
 Ne despecta tamen vestris prorsum exulet hortis
 O dominae ! in duris , et habet sua commoda rebus .
 Errantes uteros sursum trans septa ruentes ,
 Et tensum veluti ferientes ariete ventrem ,
 Si quando oppressus pulmo sablatus anhelat ,
 Deprimit , inque suas cogit descendere sedes
 Ocyus , incumbens binâm quam centurionum
 Pondus , et impositi densissima sarcina plumbi ,
 Porrò nulla seni , si vitea pocula deimas ,
 Commodiora dedit mater bellaria tellus ,
 Seu servanda venit naturae annona fovendo
 Humorem ingenitum , suavem fundendo vaporem
 Arenti cerebro , pellendi aut sensibus hostes :
 Namque aciem lippis acuit ; cui stiria pendens
 Nasum hebetat , reddit siccâtâ nare sagacem ,
 Dissolvitque graves ventosa ex aure susurros ,
 In mentem , ut melius sapientum dicta recondat ,
 Colloquiisque diem morosaque taedia fallat .
 Quod si quis damnosa luens delicta juventae ,
 Nocte crucem scapulis gestat , somnumque recusat ,
 Hic quoque solamen quaerat , requiemque labori ;
 Non tantum sopor in venas obrepet amicus ,
 Unde dolor cedat , sed , ne nox longa putetur ,

Som-

Somnia pulchra dabit, rerum et spectacula viva
 Offeret ante oculos. Non qualia monstra figurat
 Torrida, bilis atrox, faba, lentes, caepa, faselus:
 Allia, et altercum fatuum, manicumque solanum,
 Si quis edit, medio in somno spectare poterit
 Horrendas facies, confusaque saecla animantium,
 Quae nec sunt, nec erunt, harpyas aequore nantes,
 Aere centauros, fissâ tellure Draconum
 Agmina, et ore nigro jaculantes Daemonas ignem.
 Quin etiam in subita sibi tempestate videtur.
 AEquore sorberi, et motis luctator in undis
 Brachia anhelus agit, celsa modo rupe volutus
 In mare collabi, sonitunque excire cadendo:
 Latronum gladijs adigi. Modo compede fracta
 Adspicit exertis insurgere dentibus ursum,
 Auxilium in clamat nonnunquam vocibus altis,
 Interdum gemitu. Donec formidine somnum
 Excutiat, puncto necis experrectus in ipso,
 Exanimis gelido perfusus membra madore.
 Longè aliter pictis nocturna aulaea figuris
 Laetificat nostro eductus suffimine Morpheus,
 Sensibus internis Naturae congrua singit
 Privato et genio; quae quisque in mente revolvit
 Luce vigil, vel amat, gratissima nocte recurrent.
 Aulicus, orator, medicus, mercator, agyrrta,
 Navita, piscator, miles, auriga, poeta,
 Agricola, et pictor, cerdo, patronus, amator,
 Sopiti peragunt consueta negotia, non ut
 Sponte rudes cernunt dubitanti lumine formas,
 Vel nuper natam per euntia nubila lunam,
 Esse putant quodcumque vident. Non segniter aurem
 Incendunt dictis, atque enthymemata cudunt; AE-

AEdificant versus, clarè quos manè fatentur,
 Atque alia expedient alijs, ne somnia credant
 Esse, nec affinem morti, nisi nomine, somnum.
 Non lethaeus enim est opij sopor, omnia ferreis
 Interiora ligans, immota ut lege, catenis:
 Non ètiam ambiguæ turbatrix umbra cicutæ
 Sensibus injiciens illusis frivola vincla,
 Quae nec mota tenent objectis membra figuris,
 Nec penitus vigilare sinunt: sic altera Baucis
 Et Philemon teneras caenati forte cicutas
 Effossas in agro, quas falsi ab imagine formæ
 Crediderant siser esse, aut notae Baucidis herbam,
 Postquam fessa humili posuissent membra grabato:
 Nec vigiles, nec adhuc somni sub pondere victi,
 Exiliere toro; prior haec, mox ille, vagatique
 Atria per tuguri brumali nocte, rigentes,
 Attoniti pariter, deliria mira stupentes,
 Livida de trabibus retulerunt membra grabato:
 At sopitus homo claro spiramine Paeti
 Gaudia pacificaæ noctis transacta retractat,
 Et vigil ad solitum redit aequâ mente laborem,
 Si modò laudatum fuerit, non vile, nec arte
 Fictitiumque dolis, namque omni electa Tabaco
 Non eadem est bonitas: generosum ab origine prima
 Asperum erit, densum folio, pullumque tuendo
 Jucundum longè et late diffundet odorem
 Permistum viola, aut aura radicis Etruscae;
 Incensum referet gustanti rite palato
 Assyrium Asphaltum, cauti vel Castoris orchin:
 Quod folio tenue est, Autumni frondibus aequum
 Quale in Virginia et Bermudæ nascitur arvis,

Abjice, et aurigis faenum, nautisque relinque:
 Pungit enim tunicas oculi, cerebrique volucra;
 Qui bibet, ille graves ad opus mirabitur armos.
 Pandiculator erit, malas diducet liantes,
 Et, nisi acuta fames stimulat, projectus ad ignem
 Gaudebit seram stertendo adducere noctem.
 Ante alios fugite, o Musarum sancta propago,
 Qui veterum è chartis Sophiae defossa metalla
 Eruitis vigiles, deprensum per sua signa
 Profligate scelus mangonum, et tradite flammis.
 Est qui delicias alineo ex orbe petitas
 Captat adulterio, dum, quam Scytha fuste peremit,
 Miscet odoratae tabuin ferale capellae.
 Stillam aliis marathri jungit, vel pinguis anisi,
 Chalcanthive notam, quae linguae affusa saporem
 Exhibit, ut Lybicae mixta mellagine cannae;
 Omnia damnose, ne dicam molliter: artem
 Qui Naturae adhibet, matris nisi consulat ora,
 Turbat opus, non addit opem: quod si tamen unquam
 Lascivire libet, laudique adjungere laudem,
 Sumite lignum aloes, cuius levis assula pleno
 Fixa tubo totum fragrans perfundet aceryum,
 Et cerebri ventres grato recreabit odore.
 Sed neque congestis dapibus conjungite fumos:
 Inde coqui turbatur opus, si clausa superne
 Ostia pulsantur, tum semielixia deorsum
 Fercula succensens mittit, quae didita chordis
 Seditionem alvo ventosaque murmura miscent,
 Sudum animo et placitis populata laboribus horas.
 Pernitiosum etiam nudato admittere frigus
 Vertice, vel vacuo Paetum potare camino:

Ver-

Verberat aura cutim, reclusa foramina stringens,
 Trans galeam teneras convellit acumine fibras,
 Et capiti pondus, horrorem crinibus addit:
 Neu libeat solum calamo indulgere, nec ultra
 Luxuriando modum cerebri complere cavernas;
 Alternis sumatur; amant alterna Caniaenae,
 Confertum natura fugit. Tibi terminus esto
 Vertigo occipiens, quae, ni simul orta recedit,
 Adhibe lene zythum, vel aperto sub Jove frigus,
 Omnis et exigua sedabitur arte tumultus.
 At postquam capitis modulum cognoveris, intra
 Fines curre tuos, nec te quaesiveris ultra.
 Naturae quisquis servaverit ordine leges,
 Ille mihi sanus, sapiens erit, atque beatus.

Talia ludebat Vetulus: narrantis ab ore
 Heroum resupina cohors suspensa silebat,
 Docta quidem vires, sed inops tam nobilis herbae
 Progeniem optabat, renovandi et seminis artem.
 Blaesus at ille siti, somnoque propinquior, uno,
 Sed longo ut maduit, subito quoque stertuit, haustu
 Nos veniam fati, fessi licet, et sitibundi,
 Absolvemus opus, et quae Silenus omissit,
 Summa Tabacophilis culturae arcana canemus.

Principio, ut messis respondeat ampla labori,
 Sume medullosum generoso è germine semen,
 Cui folium oblongum, crassum, nulloque pedunclo
 Inseritur trunco; sed ab ipso stipite surgit.
 Proxima cura loci; tam strenua planta recusat
 Segne solum; felix animoso crescit in agro
 Qualem vitis amat: colles, objectaque soli

Arva legas, ubi terra levis, non marga lagoni
 Obvia, non argilla tenax, non obsita musco
 Tesqua, nec impresso fletentes sub vomere glebae.
 Ne tamen egregiae quantumvis indolis agrum
 Bis sere, si plenae dicit te gloria messis.
 Prima rapit faetura animae quodcunque virile est
 Effetaque uterum delumbem in matre relinquit.
 Verte solum, sedesque novas adscribe quotannis
 Hospiti inexpleto, fessis grotissima sulcis
 Dum permitta quies pingui laetamine robur
 Suppleat, exhausta et genium per viscera fundat:
 Nactus agrum urge operas; ne sit solertior alter
 Ordine descriptis spatiis pertundere terram,
 Ternaque vel plura in parvum dare grana foramen,
 Divisa aequali ut vegetabilis aura tenore
 Inserat aequalem folia in ventura vigorem.
 Quod si cassum aliquod fallit, vel cedit in escam
 Muribus, aut rostro fodientibus omnia talpis,
 Spes de reliquiis superet; si sospite turba
 Densior ortus obest foliis, tabesque timetur,
 Videris ut crebram tellure exurgere gentem,
 Thrax esto, patriae leges imitare severas,
 Imminuas numerum, multisque è fratribus unum
 Linque solo, vacua melius quo crescat in area,
 Attrahat et plenum nutricis ab ubere succum:
 Mox ubi pingue solum, longique in tempore soles
 Luxuriem foliis dederint, in caudice robur,
 Tempus erit terrae vicinas stingere frondes,
 Major ut in summo claudatur cortice virtus,
 Et ferat à justo bonitatis judice palmam;

At:

At ne praecipites messem ; ut nigrescere semen
 Caeperit in calice , et folium mutare colorem ,
 Arma para , et cultros ; vindemia nobilis instat ,
 Et merces operaे : luces optate serenas
 Paeticolae ; nec enim folio minus officit imber ;
 Quam September obest maturis humidus uvis :
 Tunc mete : dimidia est tibi jam decursa laboris
 Meta ; quod hinc restat , curâ haud leviore gerendum :
 Frustra etenim studium omne fuit , generisque solique .
 Gloria , ni summo veniat spectabilis actu .
 Hic duo sollicito tibi sunt curanda labore :
 Absumendus aquae , genitor putredinis , humor ,
 Ne simus è folio fiat , mox spiritus et vis
 Ignea , quae pingui velut abdita dormit olivo ,
 Executienda , suos et deducenda per artus .
 Ergo , ne aetheream Sol fervidus hauriat auram
 Sub tecto , longa suspensa è cannabe paulum
 Arescant folia , et parvo post tempore strata
 Congere acervatim , calor ut collectus ab imo
 Turgeat , et caecas distendat ad extima vires .
 Sic cumulata tepent primo , tepefacta tumescunt ,
 Mox oritur sudor , sequitur nubecula fumi ,
 Et , nisi destruitur moles , transibit in ignem ,
 Ut portata domum nondum satis arida plaustris
 Gramina constipata flagrant , tectisque minantur .
 Tu disperge struem , suspende , iterumque repone
 In cumulos , seriemque tui pervade laboris ,
 Dum fervendo animae veniat vis omnis in actum ,
 Siccando et maneat , neque diffundatur in auras .
 Hic oculis opus , hic ductu rationis et use :

Nam brevis est nimij, brevis est quoque linea pauci,
 Et gaudet natura modo; sed si tamen usquam
 Peccatum, ut possis culpam sarcire, docebo;
 Non ardente mero, aut muria, non melle, minusque
 Auxilio matulae, mangonia qualia tentant
 Caupones, pretij quibus est odor ante salutem;
 Subsidium ex ipso posces; praelo exprime succum
 Vilibus è folijs, quae dextrae incuria passim
 Praeterit, tepidaque sinas spumescere in ollâ,
 Decrepitum immergas labro, reddesque juventae.

Haec sat erunt: jam quaere ratem: merx ampla coloni
 Augebit census, et vectigalia regum,
 Mercantum et loculos; naulum fortasse medenti
 Auferet, autumnos populo factura salubres.
 Forte etiam è furca donabit prandia corvis,
 Cessator si pauper emit, meliusque locandas
 Difflat egestatis vicinae improvidus horas:
 Sed bene dum modo sit frugalibus atque modestis,
 Turba perire volens, pereat, quicunque salutem
 Abnuit, is careat, nec rerum subruat usus.
 Cui mala lis, ratis in pelago, praepostera conjux;
 Aut dolor impatiens, nutans aut debitor aeris
 Eripiunt somnos oculis, animoque quietem,
 Is faciles leni folio debere fatetur
 Inducias, meritamque refert pro munere laudem:
 Quotquot in adversum judex morosior aequo
 Evomit ampullas, ventis mandamus, et undae;
 Orco devoveat, mox subventanea furvi
 Daemonis ova vocet, placando et idonea Diti,
 Persephones mulsum, Furiarum thus et odorem;

Et

Et de Cerbereâ german lethale salivâ;
Ridemus titulos, et verba poetica pleno
Guttur laudamus, similique reponimus arte.
Si quis amans veri nobis dissenserit, auctor
Consilij alterius, quod pectore claudit, in albo
Scribat, et hos sensus rectâ ratione refellat.

DOCTISSIMI
RAPH. THORII

D. M.

Amici intimi.

Quod jam summa procul villarum culmina fumant,
 Quod fumos bibt omnis ager, bibt omnis ab Aula
 Ad caulam fumosa domus, quod pascere fumos
 Fumosos equitum cum Dictatore magistros,
 Quod pueros fumare juvat, fumare puellas
 Mollius indignor. Quin tecum ignosco puellis
 Et pueris, aulis, caulis, equitumque Magistris,
 Prime pater Paeti, fumantum gloria, THORI,
 Non fumum ex fulgore, sed ex fumo dare lucem
 Sedule; Te praetore magis lippire decenter
 Quam lachrima ridente putant; jucunda cuique
 Te Medico tussis cui nec pituita molesta est
 Creditur instantes membris emungere morbos.
 At mihi quod sacra latet in vertigine multo
 Praecipuum est; Hos te calices fecisse disertum:
 Haec aliquid certe fumo facundia debet.
 Faecundi calices, felix vertigo, saliva
 Nobilis, insignes lachrimae, gratissima tussis
 Me quoque, si parce videor laudare merentes
 Insolitas calicunque super praeconia laudes,
 Me quoque vicinis afflatum credite fumis,
 Et sicco titubare mero: brevis iste futurus
 Est furor: exierit sensim vesania primi
 Turbinis, aggrediar stabilis de nare tepenti
 Fundere cum fumis, quae vos per saecula vectent

Ver

Verba , vetentque mori , nolint Jovis ira vel ignes.

Pro fumi ! sed et hic furor est ; ignoscite vobis ,
Fumosoque mihi : cessem fumare , tacebo
Sobrius , et sapiam , labris encomia , lingua ,
Dentibus occludam. Quid enim , si TRORIVS unum
Arguit ipse sui reliquum fecisse stuporem ?

IN E A N D E M,

C Armina sputantur fumi potoribus , audi
Massiliae si quem fumea vina juvant ,
THORIVS exemplo docuit spumantia multum .
Pocula , fumantes omnia posse tubos.

THRENODIA NICOTIANAE.

ILLE Ego, Francorum regalibus insita septis,
 Reginae dicta Herba diu, vergentibus horis
 Autumni flos notus, adore frondis honore
 Adliciens animos, foliorum larga meorum,
 Illorum succo saevos medicata dolores
 Vulneris, et varios, tantum non integra, morbos,
 Heu misera, heu, traditor crudis innoxia flammis,
 Atque hostes oblecto meos! proh fata! quid hoc est,
 Quod non morte mea motior; nec mi mea mater
 Tellus hosce oculos claudit; sed flamma perurens
 Me totam absunit! Solo nunc nota Tabaci
 Nomine; Reginae nomen, nomenque Nicoti
 Aut Sanae et Sanctae (jam sacra et debita flammis)
 Amisi, misera, heu tantum quae servor, urar!
 Ergo igitur, quoniam ingratus mea dona maligne
 Spernis, homo, nunc jure bono tua gaudia damnans,
 Postquam uris quod amas, et amatae in funere plantae
 Exultas, cinerum adsiduis te addico favillis,
 Quamdiu terrarum dabitur Solisque potiri.

Ortus enim est aliquis Nostris ex ossibus Ultor
 Petune Genius, qui quamdiu possidet arcem
 Humanae mentis, tamdiu rationis egena,
 Seria seponens nil magni cogitat unquam;
 Sed nostris adfixa rogis, fuligine taetra
 Aera conspurcans exhalant opaca mephitim:
 Quae non de Nostro producta cadavere tantum,
 Sed de nescio queis fucis et fraude recenti,
 Efficit, ut proprii pereat Mihi gratia odoris;

Gratia sed maneat modo subcisia , carere ;
 Qua nequeunt , quicunque favum fuliginis hujus
 Gustarunt ; nam sic cum sanis fascinat ægros ;
 Ut morbo gaudere suo videantur ; et optent
 Usque frui fumo , prætextu sive catharri
 Sive alio affectu ; quam mens non sana laborebat ,
 Et Mihi det poenas ; nam fumus gloria prima ,
 Et desiderium ; sed mi lacrumabile funus.

Hic Te præ reliquis *Wingandecauva* ministris.
 Teque *Tabasco* reas facio : tum quisquis in Orbe
 Occiduo super es qui Nostram subvehis herbam ,
 Ut pascas fumo fatuos : Te devovet idem
 Iste Meus *Genius* , Tibi ne super ulla quietis
 Hora siet ; sed *Francus* , *Iber* , *Britto* , atque *Batavus* ,
 Dum lucrosa Tibi fingunt commercia , tandem
 Servili tua colla jugo submittere quærant :
 Et merito : nam vos fumosæ tegmine mercis
 Sic dementastis populos , ut Martia corda
 Nunc fumos solum spirent : tum munere vestro
 Omnis in hoc sæcli nostri consistit honestas ;
 Flant cineres , ut multa spuant , fumosaque ructent.

Vos Asiae , Europae , gentesque Libystidos orae ,
 Crudelitate levi quia sacræ illuditis herbæ ,
 Et nidore meo gaudetis ; solvite poenas
 Has Mihi , quod nunquam cessabunt tristia bella ,
 Et quod nullus amor populos nec foedera jungent ;
 Sed Vos tamdudum sequar atris ignibus absens ,
 Quāmdudum inter Vos plus Nostri pulveris haustus
 Et cinereis , Herbæ quam succus , honoris habebit .
 Barbaries terris succedet ; pristina virtus

Exilio se sponte suo multabit amaro: RENTAC
 Nec Vos ante suo dignabitur Illa revisis
 Quam *Bona Mens*, Nostros tandem miserata labores,
 Humano generi gratissima *Diva* redibit.

Tunc Mea stirps cultis secure crescat in hortis,
 Et Me non ignis sed Fati finiet hora:
 Tunc hominis, demum mucus cineresque perosi,
 Non sentina magis, putrisque cloaca, Cerebrum,
 Nec fumi, velut ante fuit, domus atque caminus.
 Sed *Rationis* erit sedes: in sequē reversus
 Seu postliminio tractabit seria Mundus.

NOTÆ AD PRIMAM

T A B E L L A M.

notæ
tabula

Exhibet tibi, Candide Lector, hæc tabella formas turbulorum aliquot, quales apud Indos creberrimi sunt usus: etsi non diffitemur in tantis regionum Indicarum spatiis, tot locorum, civitatum, capitum ac proinde et sententiarum dissidiis magnam sane varietatem hic illuc observari: et ab his ipsis multum differre alios, potissimum iis locis quibus luxus deliciæque et divitiae Persicarum nationum propinquiores contagio sui morum simplicitatem vitiarunt. Sed de his postmodum dixero, nunc, quod præ manibus est, aggrediar, et quid sibi velint tres illi totidem distincti literis tubi, brevi annotatione declarabo.

A. Primus ergo ea est longitudine ac propemodum forma, quæ et apud nos passim usurpatur, materia tamen multum a nostratis diversa. Ex lapide quippe, cui color viridis, ex quo et pocula, alia diversi generis vasa fabrefaciunt, ea de causa quod vim ei tribuant venenis resistendi. Porro partis ejus anterioris dimidium ex rubro conflatum est ære.

B. Secundus, quem exhibet litera B., multo quidem maior, longitudine æquat brachium virile: linea ei materias artificio tornatili dedolata, cujus in extremo apice AEthiopis residet effigiata sculptura. Ipsa theca ne vi-

delicet accenso Tabaco lædatur, intrinsecus oblita atque incrustata, nescio quo genere plumbaginis. Sed et extrinsecus tum ad ignis vim non nihil, opinor, retundendam, tum ad tubi ipsius conservationem sinuosus ille flexus, qui thecam mox excipit, redimiculo plumbeo ceu cathena torquatus.

muta immunita ex aliis

C. Tertius similiter ex ligno compactus, similiterque theca intus adversus incendum præmunita, sed hoc maxime intercedit discriminis, quod superior uno, eoque continuo ligno constabat: hic autem ex duobus invicem conjunctis, commissura juxta ipsam thecam redimiculo ex lamina æris rubri contecta. Thecam vero ipsam concedit fereque amplectitur caniculus, cui et torques itidem ex ære. Cæterum longitudo hujus secundum etiam superabat.

NOTAE AD SECUNDAM

TABELLA M.

JAm vero tuborum Persicorum effigiem, atque utendi modum verbo uno atque altero explicemus. Persarum enim fere propria est, et nobilibus plebisque usitatis-sima hæc Nicotianæ sugendæ ratio. Tubos ditiores ex auro vel argento, pauperiores estanno sibi concinnant. Sunt autem gemini, semper, eaque forma conjuncti, quam in tabella expressam vides: quibus sic utuntur, ut iis in lagenam demissis aqua semiplenam refrigeratum Tabaci fumum ore trahant omni prorsus acrimonia retusa. Lagenam igitur accipiunt vitream, quæ contineat verbi gratia libras tres liquores: ei infundunt aquæ claræ et puræ circiter libram unam, vel paulo amplius, quo spatii aliquid relinquatur ad fumum Tabaci recipiendum et stabulandum; immisso per orificium utroque tubo: uno videlicet Tabacum continente, altero per quem fumus ejusdem alliciatur; quorum illius extremitas tantum a fundo ipsius vasis distat, quantum hujus aquam ipsam supereminet: supereminet autem latitudine unius quasi pollicis. Quæ ut clariora fiant, non inutile fuerit singula accuratius delineare, atque ob oculos Lectori proponere.

A. Hæc theca est ac tubus, quem vides ad fundum fere usque pertingere, quo per aquam transeat, corrigiturque fumi Tabacini acrimonia, priusquam usibus cedat humanis.

B.

B. Tubus alter est ori inserendus , per quem fumum adducas priori contigutus ac inseparabilis , tantoque brevior , quanto par est , ut aquam ad dicti pollicis latitudinem superemineat.

C. Patella est orbicularis , palmæ omnis magnitudine , ad excipiendo e theca , si qui forte prolabantur ab accenso Tabaco , carbunculos , et scintillas .

D. Cochlea in orificium lagenæ striatim inserenda . Eam vero oportet fortiter adigi introrsum , quo et omnis aeri introitus præcludatur , et omnis prohibeatur inclusi fumi evaporatio .

E. Operculum , cochleatum dedolatum , quod e stampo constare solet .

F. Hic apparet , quo modo à sugentibus fumus Tabacinus per aquam alliciatur : Deorsum , videlicet , violento motu agitur , atque e fundo vasis per bullas erumpit fuga vacui , ut Philosophi loquuntur . Nec enim natura ullum sustinet vacuum in hoc mundi theatro consistere .

G. Hoc spatium est , quo fumus colligitur ; unde et per tubum hauritur præparatus et edulcoratus aquæ beneficio .

NOTAE AD TERTIAM.

T A B E L L A M.

Eadem est horum instrumentorum utendi ratio, quæ superiorum; forma tamen diversa, pauloque commodior. Tubus ille, quo fumus hauritur aliquanto longior, eo fine, ut scilicet per hanc orificii sui ab igne distantiam sugentem calore minus afficiat. Interea non negaverim tractu ipso, et mora diuturniore ipsam quoque acrimoniam quadam tenus retundi. Sunt et alia quædam structuræ hujus arcana, quæ subjectis literis declarantur.

A. In hanc spatii cavitatem confertim ingeruntur Tabaci exsiccata folia.

B. Pars hæc inferior in thecam subjecti tubi inserenda est, eique ad medii protuberantis redimiculum fortiter coaptanda.

C. Hæc illa theca est, ac pars superior tubi, in cuius cavitatem summam sic inserenda est vasculi Tabacum continentis perforata portio, ut latera tamen et continentia et contenta exiguo interstitio separentur.

D. Porro et tubus ipse, et subjecta vasculo patella, et lagenæ operculum, quod litera D. insignitum est, eidem lagenæ striatim copulantur.

E.

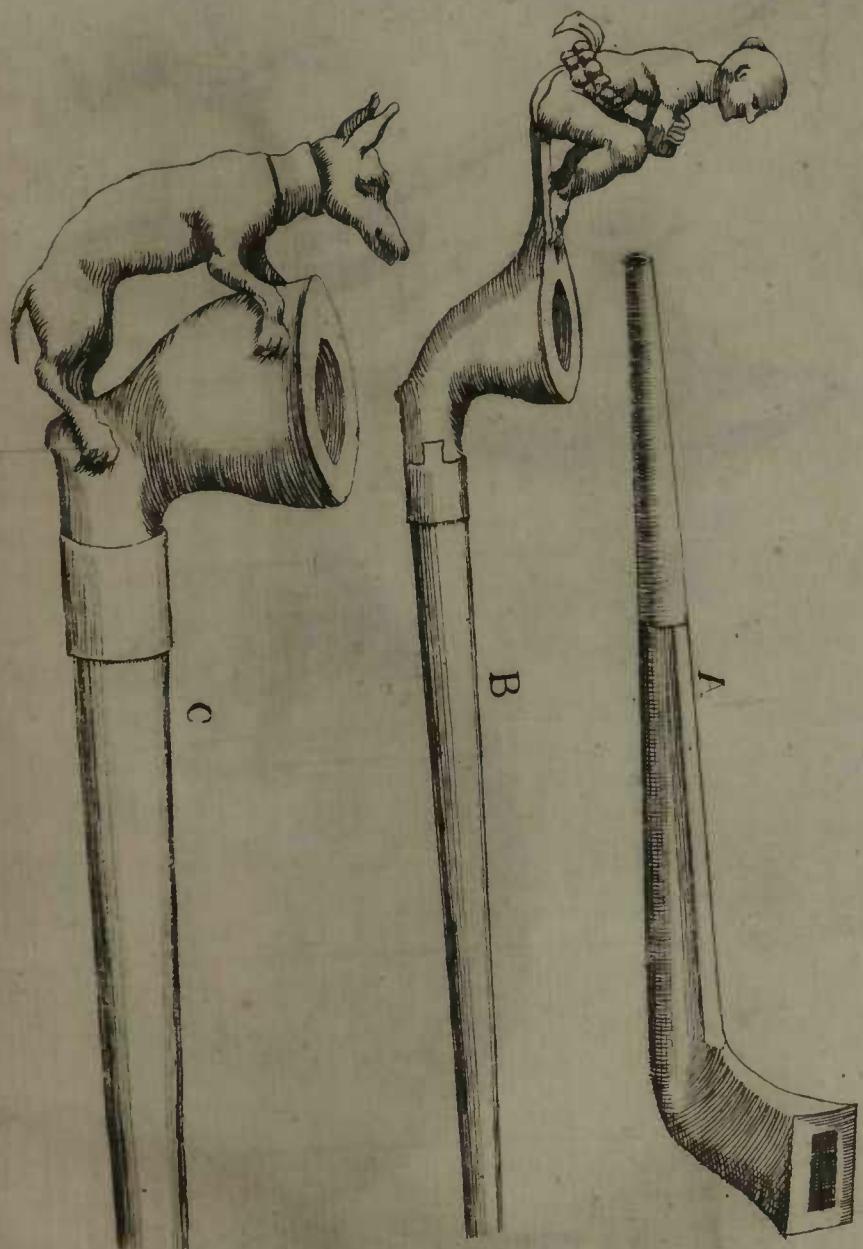
ΤΕΛ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΤΟΝ

E. Denique etiam in hoc instrumentorum genere cochleam, quæ orificium lagenæ ambit ex stanno confidunt.

Ingeniosus et ille modus est, quo piscatores circa Bantamam et Jacatram utuntur. Hi quoties navigationi sesse accingunt, quod ignem navigio circumferre inconsultum omnino videatur, hac ratione sibi prospiciunt. Arundinem accipiunt cavam, eamque crassissimam; in quam adductum Tabaci fumum halitu immittunt, atque e vestigio, magna autem solertia, dictam arundinem sic obturant, ut ne minimum quidem fumi ejus expirare valeat. Hinc aperto foramine, quoties et quantum libuerit, accipinnt, labore punctionis defatigati.

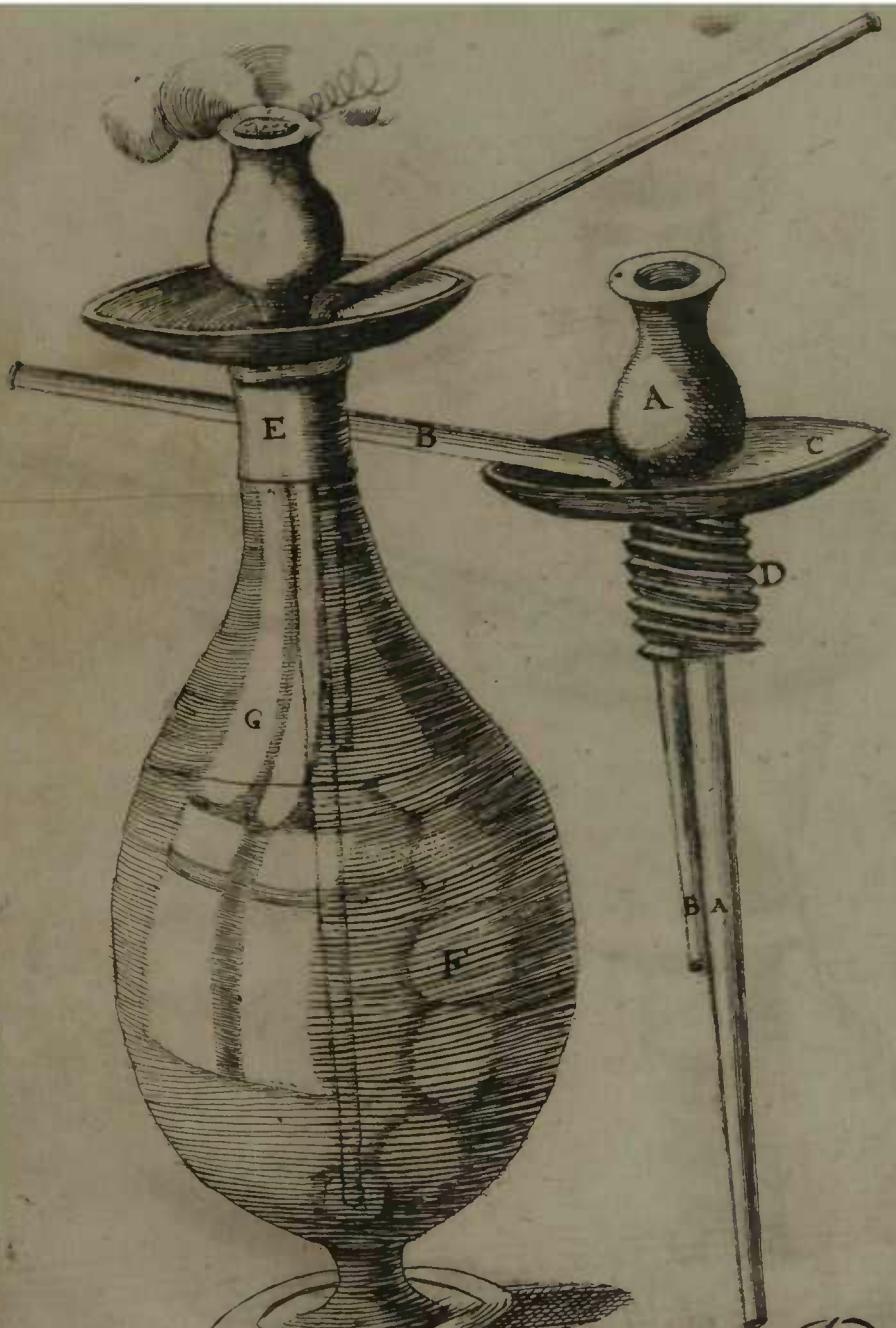
silc

F I N I S.

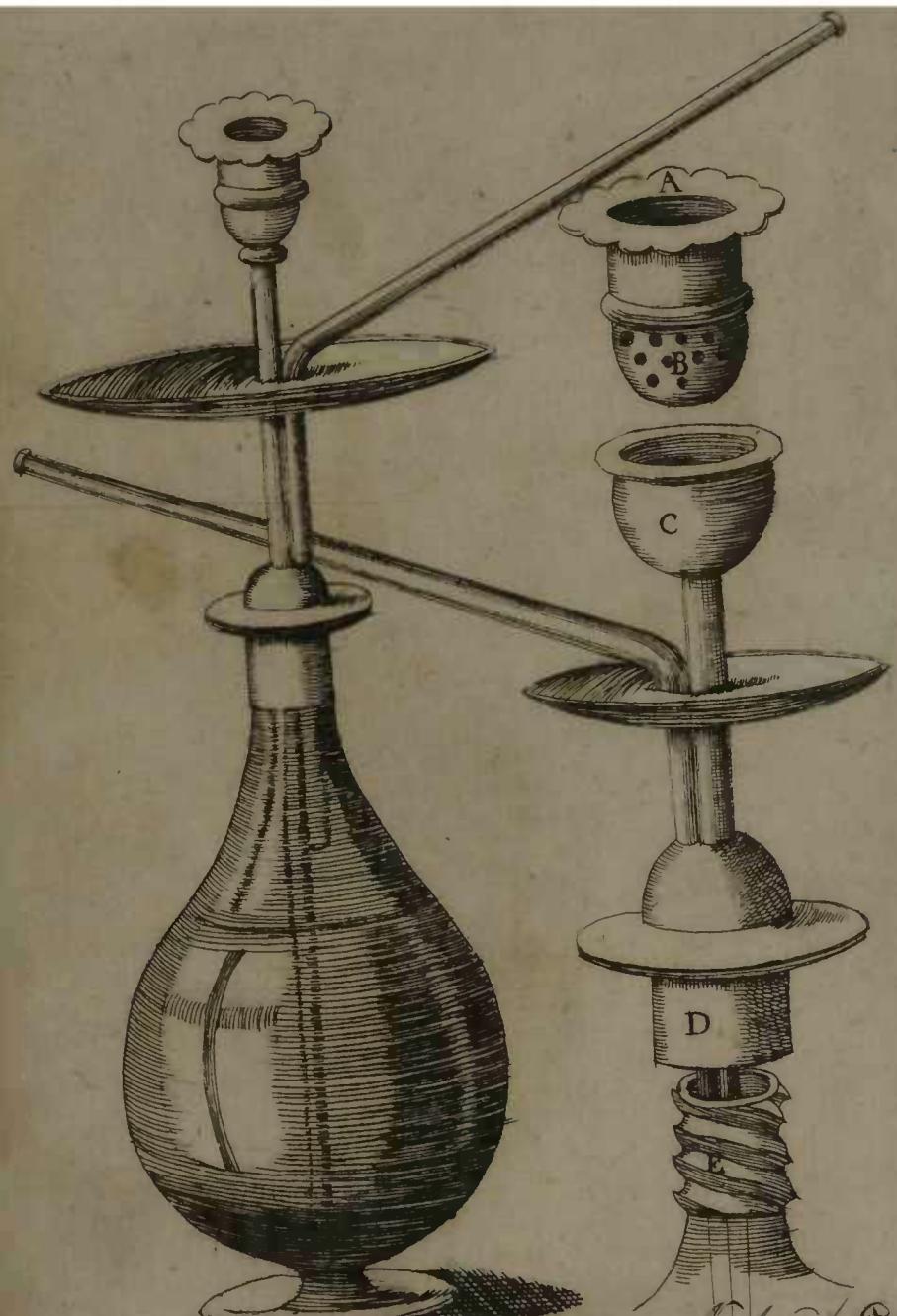
Santes. f

No Arco do Cego.

Correa Vieiraf's

No Fondo Ligeo.

Sunte f

No Arco de Egro.

BRASILIANA DIGITAL

ORIENTAÇÕES PARA O USO

Esta é uma cópia digital de um documento (ou parte dele) que pertence a um dos acervos que participam do projeto BRASILIANA USP. Trata-se de uma referência, a mais fiel possível, a um documento original. Neste sentido, procuramos manter a integridade e a autenticidade da fonte, não realizando alterações no ambiente digital - com exceção de ajustes de cor, contraste e definição.

1. Você apenas deve utilizar esta obra para fins não comerciais. Os livros, textos e imagens que publicamos na Brasiliiana Digital são todos de domínio público, no entanto, é proibido o uso comercial das nossas imagens.

2. Atribuição. Quando utilizar este documento em outro contexto, você deve dar crédito ao autor (ou autores), à Brasiliiana Digital e ao acervo original, da forma como aparece na ficha catalográfica (metadados) do repositório digital. Pedimos que você não republique este conteúdo na rede mundial de computadores (internet) sem a nossa expressa autorização.

3. Direitos do autor. No Brasil, os direitos do autor são regulados pela Lei n.º 9.610, de 19 de Fevereiro de 1998. Os direitos do autor estão também respaldados na Convenção de Berna, de 1971. Sabemos das dificuldades existentes para a verificação se um obra realmente encontra-se em domínio público. Neste sentido, se você acreditar que algum documento publicado na Brasiliiana Digital esteja violando direitos autorais de tradução, versão, exibição, reprodução ou quaisquer outros, solicitamos que nos informe imediatamente (brasiliiana@usp.br).